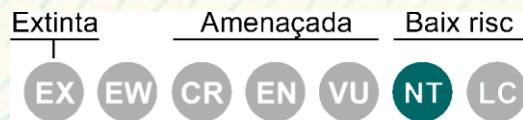

FITXA DE BIODIVERSITAT

BARB DE MUNTANYA

Nom científic: *Barbus meridionalis*

Estat de conservació: Categoria IUCN Mundial (2012)

Gairebé amenaçada (NT). Categoria IUCN Mundial (2006)

Vulnerable (VU A2ce). Categoria IUCN Espanya.

La pèrdua de qualitat de l'hàbitat ha causat una regressió de les seves poblacions

Fotografia per J. Ara Cajal/ CENEAM- MMA

Hàbitat i ecologia: Prefereix els trams fluvials del curs mitjà, oberts, amb zones amb ràpids i poca profunditat i amb vegetació aquàtica, però també es troba en trams alts, amb aigües ràpides i ben oxigenades. S'alimenta d'invertebrats aquàtics. El període de posta s'estén des de març fins a juliol i pot haver-hi entre 2 i 3 postes. Les femelles dipositen els ous sobre grava o sorra.

Trets identificatius: D'uns 17 cm de longitud els mascles i uns 23 cm les femelles. Les barbetes sensorials són curtes i fines, els llavis són amples. L'aleta dorsal té un perfil convex. La coloració del cos de l'adult és bruna grisosa, amb un patró intens de taques fosques.

Distribució: Endèmica de la Península Ibèrica i sud de França. Barb autòcton, es troba distribuït a les conques de la Muga, Fluvià, Ter, Daró, Tordera i Besòs.

Tendència poblacional: Segons els estudis d'avaluació de les poblacions de peixos a diferents punts del riu Congost realitzats pel Museu de Ciències Naturals de Granollers, les poblacions de barbs han anat assolint una gran recuperació en densitat i estructura, amb individus de talles diferents. La tendència és irregular amb pics i davallades. Es creu que la població és recuperable si es pogués millorar el cabal i la qualitat de l'aigua del riu durant la fresa (març-juliol).